

یادداشت

تصمیم افزایش دستمزد گرفته شده، زمان ابلاغ آن باقی مانده!

صادق کار

یکی از "نمایندگان کارگران" در شورای عالی کار از بی نتیجه ماندن بحث افزایش دستمزد در این شورا و موکول شدن آن به جلسه روز شنبه خبر داده است.

به گفته وی علت عدم تعیین دستمزد سال آینده سختگیری نمایندگان دولت و کارفرمایان بوده است. او ادعا نموده دولت و کارفرمایان زیر توافق قبلی خود با آنها زده‌اند.

او از اینکه آیا بر سر افزایش دستمزد بر اساس ماده ۴۱ قانون کار توافقی صورت گرفته یا نه، سکوت کرده است. به نظر می‌رسد علت این سکوت این باشد که دولت و کارفرمایان پس از دورزدن ماده ۴۱ قانون کار در سال گذشته، امسال نیز می‌خواهند قانون کار را دور بزنند و این کار دشواری برایشان نیست، زیرا حاکم واقعی بر این شورا به دروغ سه جانبه خوانده می‌شود خود آنها هستند.

همچنین موضعگیری‌های متاخر کارفرمایان نشان می‌دهد که ادعای آنان مبنی بر اینکه مخالف دور زدن قانون کار توسط دولت و افزایش دستمزدها کمتر از تورم هستند فریبکارانه و برای فرافکنی بوده است.

قرائن تا کنونی حاکی از آن است که دستمزدهای سال آینده نیز قرار نیست طبق قانون فعلی و با در نظر داشت تورم و هزینه ناقص سبد خواروبار تعیین شود.

این کسانی که بعنوان نماینده کارگر در شورا عالی کار منصوب شده‌اند نیز در هفته‌های اخیر گزارشات ضد و نقیضی در مورد نرخ و هزینه سبد خانوار که یکی از معیارهای تعیین دستمزد هاست داده‌اند. از ۱۸ میلیون تا ۳۱ میلیون نرخ‌های داده شده در نوسان هستند. با این حساب هیچکس هنوز نمی‌داند که کدام نرخ قرار است پایه تعیین افزایش دستمزد قرار گیرد با این اوصاف به نظر نمی‌رسد در شورا حتی روی کمترین نرخ که ۱۸ میلیون است، توافقی صورت بگیرد و چنین می‌نماید که نتیجه بسیار کمتر از ۱۸ میلیون باشد.

این جماعت در سالهای پیش از این وعده‌ها بسیار داده‌اند، اما همه ساله نتیجه خلاف وعده‌ها از کار درآمده. در واقع اینگونه برخورد بیشتر به نظر می‌رسد بقول معروف سرکار گذاشتن کارگران به منظور گرفتن فرصت اعتراض از آنان باشد. درست به مانند روشی که وزیر کار و دیگر نمایندگان دولت و کارفرمایان با همان منظور در پیش می‌گیرند و قضیه را تا آخرین روزهای پایانی سال کش می‌دهند تا اعتراض حکم نوشدارو بعد از مرگ سهراب را پیدا کند.

به این اعتبار می‌شود گفت بر خلاف ادعای مدعیان نمایندگی کارگری در شورا تکلیف دستمزدها روشن شده است، تنها زمان اعلام رسمی آن باقی مانده است.

امسال یک اتفاق دیگری هم که افتاده است، آن اخراج علی‌خدایی نماینده اصلی شوراهای اسلامی کار از شورای عالی کار و رقابتی است که بین بقیه بر سر جانشینی او بوجود آمده است. این افراد از آنجا که خوب می‌فهمند نماینده شدن شان در سیستم مستلزم نشان دادن سر سپردگی به حکومت می‌باشد با سیگنال‌هایی که در اظهار نظرشان داده و می‌دهند، کار دولت و کارفرمایان در تحمیل دستمزد مطلوب به کارگران را آسانتر می‌کنند و می‌توانند مدعی شوند که نمایندگان کارگران در تصمیم اخذ شده نقش و رای داشته‌اند.

اگر این به اصطلاح نمایندگان، ذره‌ای جوهر نمایندگی و وجدان کارگری در وجودشان بود، به میان کارگران شاغل و بازنشسته‌ای که تنها در یک هفته ده‌ها تظاهرات خیابانی برای افزایش دستمزد و حقوق بازنشستگی برگزار کردند می‌رفتند و تظاهرات آنها را بسوی وزارت کار هدایت می‌کردند. در آن صورت هم میشد ادعای نمایندگی شان را محک زد و هم فضای حاکم بر شورای عالی کار و تصمیمات آن را تغییر داد. اما اینها حتی برای یک بار هم که شده به میان تظاهرکنندگان نرفتند تا نظر آنها در مورد دستمزد را بشنوند. در کجای دنیا هست که مدعی نماینده کارگر میل و شهامت رفتن میان کسانی که خود را نماینده آنها می‌خوانند ندارند؟

این که دولت و کارفرمایان پیشیزی ارزش برای نظر و آرای مدعیان نمایندگی قائل نیستند، دقیقا به خاطر این است که می‌دانند، اینان فرصت طلبانی هستند که بخاطر ماهیت و عملکردشان از پشتوانه کارگری برخوردار نیستند که نگران وجود آنان در شورای عالی کار باشند. بود و نبود آنان در شورای عالی کار، برایشان علی‌السویه است.

متأسفانه این دور تسلسل باطل بیش از ۴۰ سال است که بعد از سرکوب شوراهای، سندیکاها و احزاب کارگری و برقراری استبداد ادامه دارد و تا زمانی که کارگران فاقد تشکل باشند و بلکه تا ریشه استبداد و بی‌عدالتی برکنده نشود، فقر و فلاکت و بی‌حقوقی نیروی کار سال به سال همچنان که همگی به چشممان خود دیده و تجربه کرده‌ایم بدتر خواهد شد.

از جنبش نه به اعدام برای متوقف کردن و ابطال احکام اعدام حمایت و به آن بپیوندید!

ما از جنبش زن، زندگی، آزادی و مطالبات دمکراتیک و مترقی آن حمایت می‌کنیم!

برقرار و مستحکم باد پیوند میان جنبش زن، زندگی آزادی با جنبش مطالباتی کارگران و مزد و حقوق بگیران!

کار کودک، تحصیل، گزینه های سیاستگذاری بخش هشتم
نویسندگان: جی پانوبی، میما پریسیک، نادین پراولت، جورج لارنا-آجی، نورین خان یونسکو، قسمت سیاستگذاری و برنامه

3. پرسشهای تحقیق

با توجه به مباحث فوق، سه پرسشی را مطرح می کنیم، که تحقیق حاضر در صدد پاسخگویی به آنهاست:

- کدام عوامل بر تصمیم خانواده برای فرستادن کودک به بازار کار تأثیر می گذارند؟
- کدام عوامل در صورت اشتغال کودک به کار، به طور قابل توجهی باعث عدم حضور او در مدرسه می شوند؟
- آیا گزینه های سیاستی برای مداخله دولت در این موارد وجود دارد؟ اگر آری، کدام گزینه ارجح است؟

4. در جستجوی فرضیه های ممکن برای پاسخگویی به سؤالات تحقیق

بررسیهای ما نشان دادند که عوامل بسیاری بر تصمیم خانواده ها در فرستادن فرزندان شان به بازار کار مؤثر اند. همه این متغیرها به راحتی قابل اندازه گیری یا در دسترس نیستند، و گاه نیاز به تجزیه و تحلیل برای جستجوی متغیرهایی هست که شاید نیابتی باشند. ما همچنین دریافتیم که گاه چندین متغیر به هم مرتبط اند. مثلاً عوامل فقر و آسیب پذیری را می توان با متغیرهایی مانند تولید ناخالص داخلی سرانه، سطح فقر، فرصتهای در دسترس خانواده ها برای کسب درآمد و سطح خدمات عمومی بیان کرد. بنابراین، ما ابتدا مناسبات بازار کار کودک را با مجموعه بزرگی از عوامل احتمالی با داده های 175 کشور بررسی کردیم. متغیرهای منظور شده برای تحقیق روابط علی بین کار کودک از یک سو و مجموعه ای از متغیرهای

توضیح دهنده از سوی دیگر، چنان که در منابع مربوطه پیشنهاد شده، در جدول زیر آمده اند

متغیرهای عینی	متغیرهای توضیح دهنده
	<ol style="list-style-type: none"> نسبت جمعیتی که با کمتر از ... دلار در روز زندگی می کنند نسبت رشد ناقص (کوتاهی قد) کمبود تغذیه در جمعیت (رژیم غذایی)
	<ol style="list-style-type: none"> درآمد ناخالص ملی سرانه نرخ رشد تولید ناخالص داخلی
<ol style="list-style-type: none"> کودکان کار پسر دختر 	<ol style="list-style-type: none"> پسران باسواد دختران باسواد نسبت ثبت نام ناخالص اولیه برای پسران نسبت ثبت نام ناخالص اولیه برای دختران نرخ ثبت نام خالص اولیه برای پسران نرخ ثبت نام خالص اولیه برای دختران نرخ حضور خالص اولیه برای پسران نرخ حضور خالص اولیه برای دختران طی دوره ابتدائی، بر اساس داده های اداری طی دوره ابتدائی، بر اساس داده های نظرسنجی نرخ ثبت نام ناخالص ثانویه پسران نرخ ثبت نام ناخالص متوسطه دختران نرخ ثبت نام خالص ثانویه برای پسران نرخ ثبت نام خالص ثانویه برای دختران نرخ حضور خالص ثانویه پسران نرخ حضور خالص ثانویه دختران
	<ol style="list-style-type: none"> سهم هزینه های بهداشت از تولید ناخالص داخلی سهم هزینه های آموزشی از تولید ناخالص داخلی
	<ol style="list-style-type: none"> تراکم تلفن دسترسی به اینترنت
	<ol style="list-style-type: none"> فاکتورهای فرهنگی

ساده بین متغیرهای فوق نشان می دهد که همه متغیرهای توضیح دهنده به (correlation) یک همپیوندی طور یکسان با پدیده کار کودک در هر یک از سه جنبه آن همپیوندی قوی ندارند. همچنین بسیاری از متغیرهای توضیح دهنده بین خودشان همپیوندی بالایی دارند. این ما را بر آن داشت تا مجموعه های مختلف روابط را به طور جداگانه بررسی کنیم و به ما کمک کرد تا فرضیه های زیر را برای پرداختن به سه سؤال ذکر شده در بالا فرمول بندی کنیم

علیت دو مرحله ای: کار تحقیقی اولیه فوق ما را به این نتیجه رساند که تصمیم خانواده برای فرستادن کودک به بازار کار و فرستادن او به مدرسه در دو مرحله اتخاذ می شود. این بدان معناست که کار کودک و

محرومیت از تحصیل ممکن است همیشه ارتباط یک به یک نداشته باشند. کودکی که کار می کند، ممکن است به مدرسه برود یا نرود. بنابراین، با توجه به این که علل کشیده شدن کودکان به بازار کار و علل عدم اشتغال آنان به تحصیل همیشه علل واحد یا اکیداً مرتبطی نیستند، که خانواده ها بر طبق آنها تصمیم می گیرند، این علل باید جداگانه بررسی شوند.

این دو مرحله تصمیم گیری، همچنین فرضیه های ما و ساختار مدل اعمال شده در فصل بعد تشریح می شوند.

کمیته های اعتصاب را در کارخانه ها و ادارات تشکیل دهیم! اتحاد، اعتراض، اعتصاب، نبرد تا رهایی!

چرا چپ باید از «کار برای همه» به جای «مستمری همگانی» دفاع کند؟

پاول مگنت رهبر حزب سوسیالیست بلژیک در گفتگو با اومانیتیه

، محقق دانشگاهی و یکی از رهبران حزب سوسیالیست بلژیک در کتابش «Paul Magnette پاول مگنت نیمه دیگر جهان»، دفاع از کار به مثابه یک ارزش را مطرح می کند. با آرزوی اینکه به همه اجازه دسترسی به شغلی رضایت بخش، با دستمزد کافی و از نظر اجتماعی سودمند داده شود

پاول مگنت، استاد نظریه سیاسی در دانشگاه آزاد بروکسل، وزیر سابق انرژی و محیط زیست در دولت فدرال بلژیک و رئیس فدراسیون والونی است، او در حال حاضر شهردار شارلوروا و رئیس حزب سوسیالیست بلژیک می باشد

پس از گسترش اندیشه تبدیل «عدالت محیط زیستی» به «یک مبارزه اجتماعی» در جبهه وسیعی از این دانشگاهی و سیاستمدار، منابع و («، ۲۰۲۴ La Découverte) زندگی «مانیفست اکوسیالیست تشریح می کند.» (La découverte, 2024) حوزه های «ارزش کار» را در کتاب «نیمه دیگر جهان

او از احزاب چپ می خواهد که در برابر تصاحب ارزش کار توسط راست محافظه کار مقاومت کنند و مفهوم و محتوای کیفی آنچه که او ستون فقرات زندگی و جوامع ما می داند را بازگردانند

اومانیته ارگان حزب کمونیست فرانسه با پاول مکننت در باره تحول و تکامل مفهوم ارزش کار در طول دوران گذشته، نظر سوسیالیست های پیش از مارکس و مارکس در باره مفهوم کار، تقابل فکری چپ طرفدار کار و چپ مدافع کمک هزینه و مستمری، نقش دولت در ارتباط با حق تضمین کار برای شهروندان، چپ و مطالبه کاهش ساعات کار و سوالات دیگر گفتگو کرده است. این گفتگو را با ترجمه ی باقر جهانبانی به نقل از لوموند دیپلماتیک می خوانید

اومانیته: مفهوم «ارزش کار» در طول اعصار چگونه تکامل یافته است؟

باید مدرن بودن مفهوم ارزش کار را به یاد داشته باشیم. تا آغاز عصر نئولیتیک (دوران کشاورزی و دامداری)، در جوامع غیرساکن، «کار» از سایر فعالیت های انسانی متمایز نبود. سپس در جوامع باستانی «کار» به عنوان یک فعالیت خاص اما بسیار بی ارزش شناخته می شود که برای بردگان در نظر گرفته شده است، در حالی که شهروندان باید خود را وقف فلسفه، سیاست، ورزش یا موسیقی کنند

در مسیحیت این ایده وجود دارد که کار توانی است که ما را از بطالت یا بدتر از آن از کیف ولذت محافظت می کند. تنها در دوران روشنگری بود که دیدرو، در دایره المعارف، «کار» را با شناخت ماهیت سخت بودن و ارزش رهایی بخش آن، ارج می نهد. سپس این ایده پدیدار می شود که انسان، توانایی های عملی و فکری خود را از طریق کار گسترش می دهد و پیوندهای اجتماعی ایجاد می کند. چپ واقعاً اولین وارث این ایده آل کار است

اومانیته: آیا دیدرو کار دستی که بانقلاب صنعتی تحریف شده را آرمانی نکرده ؟

بله، درست در ابتدای دورانی که «کار» ارزش اخلاقی پیدامی کند، به این معنا که به یک ارزش عمومی، یک آرمان سیاسی تبدیل می شود. با تقسیم کار اجتماعی و از خود بیگانگی، ارزش کار بیش از هر زمان دیگری کاهش می یابد. صنعتی شدن، کار اجباری و تولید قطعات جدا از هم را موجب می شود که در شرایط شبه برده داری انجام میگیرد. علاوه بر این، برای فوریه، پرودون یا اوون، اولین انتقاد انحراف از ارزش «کار» با پیدایش از خود بیگانگی کارگران، محروم از جوهر رهایی بخش کارشان به وجود می آید. این همان چیزی است که نقد سوسیالیستی کار را پایه گذاری کرد، که مارکس آن را به شیوه ای بسیار قدرتمندتر مفهوم سازی می کند

...اومانیته: این تکه تکه شدن کار و تبدیل آن به وظایف تکراری در رابطه با کار مزدی است

در ابتدا، استخدام یک قرارداد کاملاً نامتقارن است، ابزاری است برای کارفرمایان که با استفاده از مفاهیم قانون و قرارداد، در واقع حاکمیت خود را تحمیل کرده و نوعی سلطه قانونی را بر کارگر برقرار می کند. سپس، همانطور که رابرت کاستل جامعه شناس نشان داده است، جنبش کارگری از این وضعیت برای تثبیت حقوق و در نتیجه برای برقراری مجدد نوعی تقارن در روابط قراردادی بین کارمند و کارفرما استفاده خواهد کرد

، می توانیم تأیید کنیم که کار به طور مستقیم شهروندی اجتماعی (Bernard Friot) * به پیروی از برنارد فریو را بوجود می آورد که مزایای تأمین اجتماعی از طریق مشارکت های کارکنان و کارفرمایان تأمین و مستقیماً از دستمزد کسر می شود. این همان چیزی است که به ما امکان می دهد از منطق کالایی شدن فرار کنیم.

این در واقع شکلی از سیستم کمونیستی است که از طریق اصلاحاتی بر اساس توازن قوا و بدون چشم‌انداز کلی انجام شده است، اما برداشتی از کار را القا می‌کند که در تلاش برای فرار از روابط سلطه است.

اومانیت: کتاب شما نوعی از دوقطبی بودن در رابطه با کار را تداعی می‌کند، منظور چیست؟

عنوان «نیمه دیگر جهان» کتاب من از مطالعه نظرسنجی‌های انجام شده در بلژیک و فرانسه گرفته شده است که نشان می‌دهد نیمی از افرادی که جمعیت فعال را تشکیل می‌دهند از وضعیت و دستمزد خود راضی هستند و کار خود را در زندگیشان بسیار مهم می‌دانند.

اما همچنین نیمی دیگر از آنها که از اشتغال محروم شده‌اند یا با مشاغل کوچک و نامطمئن زندگی می‌کنند، کار را مجازاتی می‌دانند که به سلامت آنها آسیب می‌رساند. برای این «نیمه دوم جهان»، کار اجازه نمی‌دهد که انسان با عزت زندگی کند. فکر می‌کنم برای چپ مهم است که این را به یاد داشته باشند.

«ما نباید خود را از کار رها کنیم، بلکه باید کار را از روابط سلطه‌ای که آن را تنظیم می‌کند رها نمائیم»

رو در روئی چپ طرفدار کار و چپ طرفدار کمک هزینه و مستمری، دست کم نتیجه معکوس دارد، زیرا به معنای قرار دادن نیمی از جهان در مقابل نیم دیگری از جهان است. ایده این است که به نیمی از جهان که رنج می‌برند اجازه دهیم به سطح رضایت و خوشی دسترسی پیدا کنند که نیمی دیگر قبلاً از آن برخوردار بوده است.

اومانیت: نقش دولت در تضمین حق کار چه می‌تواند باشد؟

من مخالف کمک هزینه همگانی هستم زیرا فکر می‌کنم این یک پاسخ فردگرایانه به مسئله کمبود کار است، من ضمانت شغلی را ترجیح می‌دهم که یک پاسخ جمعی است. هر بار که ما خدمات عمومی قابل دسترسی همگانی مانند مدارس، مهدکودک‌ها، حمل و نقل عمومی و غیره را توسعه می‌دهیم، بخشی از روابط اجتماعی را غیرکالایی می‌کنیم و در عین حال مشاغلی را که خارج از منطق بازار هستند، تأمین مالی می‌نمائیم.

من می‌خواهم که حمایت اجتماعی در برابر بیکاری به طور فزاینده‌ای به عنوان یک مسئولیت دولت شناخته شود. اگر کسی برای یافتن شغل با مشکل روبروست، تقصیر جامعه است که نتوانسته موقعیت‌هایی متناسب با توانایی‌های او ایجاد کند. بنابراین، ما می‌توانیم به افرادی که از اشتغال محروم هستند، نظیر برنامه «مناطق صفر بیکاری طولانی‌مدت» در فرانسه که در چارچوب اشتغال پایدار، که در حال آزمایش است را پیشنهاد کنیم، تا وظایفی را انجام دهد که برای جامعه مفید است اما به اندازه کافی برای بخش خصوصی سودآور نیست. با شروع از این مفهوم حمایت اجتماعی، می‌توانیم شکل جدیدی از مشاغل را ایجاد کنیم که نه مناسب بازار سرمایه‌داریست و نه منافع عمومی، بلکه از نوع سوم هستند که مربوط به خدمات عمومی کار جمعی است.

اومانیت: چرا افرادی که در مشاغل به اصطلاح «ضروری» کار می‌کنند، به طور متوسط نسبت به سایرین که در مشاغلی با درآمد بهتر کار می‌کنند، مثلاً در بخش مالی، رضایت بیشتری دارند؟

در گفتگوهای عادی اولین چیزی که مردم در مورد آن بدون تامل صحبت می کنند این است که کارشان تا چه اندازه مفید است. این واقعاً اولین چیزی است که به بسیاری از افرادی که در شرایط سخت کار می کنند، در بخش ساخت و ساز، در جاده ها و کارهای عمومی، نگهداری از فضاهای عمومی، تصفیه زباله و غیره اجازه می دهد تا سختی را تحمل کنند. آنها می گویند: «من کارهای مفیدی انجام می دهم که به مردم امکان می دهد مسکن پیدا کنند، از تصادفات جاده ای جلوگیری کنند، فضاهای عمومی تمیز باشند» و غیره.

، انسان‌شناس آمریکایی (David Graeber) برعکس، کسانی که در مشاغلی کار می‌کنند که داوید گربرها را «شغل‌های مزخرف» توصیف می‌کند، رضایت بسیار کمتری دارند، حتی اگر کارشان گاهی بسیار پردرآمد باشد. افرادی که مشاغل واقعاً غیرجذاب یا مخرب دارند، به این دلیل کارشان ادامه می‌دهند که ۵۰۰۰ یورو یا بیشتر درآمد و یک سری مزایای اضافی دارند، آنها ناراحتی خود را با تعطیلات در مناطق آفتابی و مصرف گرایی بیش از حد جبران می‌کنند. شاید برای آنها بهتر بود با درآمد کمتر کار بهتری می‌داشتند.

برخی از جوانان حتی با دریافت حقوق بالا از کار در شرکت های خاص، به دلایل اخلاقی خودداری می‌کنند...

کنترل بر کار خویش و قرار نگرفتن در موقعیت تضاد اخلاقی، برای هزاران نفر، عناصر مهمی هستند. اما با «استعفای گسترده» یا «اپیدمی تبلی» که جناح راست به منظور اصلاح بیمه بیکاری در جهتی نامطلوب برای حقوق کارمندان مطرح می‌کند بسیار فاصله داریم.

در واقع، توازن قوا به نفع کارکنان در حال معکوس شدن است. کار در زندگی ما، در امور شخصی و به همان اندازه در امور جمعی اساسی است، و انسجام اجتماعی ایجاد می‌کند. اما در بازار کار، زنان با مردان برابر نیستند، افراد خارجی مورد تبعیض قرار می‌گیرند، جویندگان کار مورد انگ قرار می‌گیرند و غیره.

ما نباید خود را از «کار» رها کنیم، بلکه باید «کار» را از روابط سلطه ای که آن را تنظیم می‌کند رها نمائیم. برای چپ مهم است که این را به یاد داشته باشد.

اومانیته: با این حال، وسوسه برای دارندگان مشاغل سخت، مذاکره در مورد پاداش است تا ... شرایط کاری بهتر

بله، مشاهده کرده‌ایم که مدت‌هاست که سختی کار نه تنها برای کار فیزیکی، بلکه برای کار در تعطیلات آخر هفته، و غیره، از طریق پاداش جبران می‌شود. گاهی اوقات، این غرامت های مالی، کارفرمایان را از فکر کردن به برنامه های مناسب تر یا راه حل های جالب تر برای انجام وظایف خاص باز می‌دارد. اما پول، از دست دادن سلامتی را جبران نمی‌کند. با این حال، زمانی که دستمزدها پائین و به سختی برای زندگی کافی می‌باشد، طبیعی است که وسوسه شوید که برای پرداخت بدهکاری خود بیشتر کار کنید. به همین دلیل است که من خواستار پاداش عادلانه برای کار مفید هستم، نه مشروط به ریسک پذیری یا ساعات غیرممکن. من همچنین از چپ اروپایی می‌خواهم که برای حفظ قدرت خرید کارکنان، به مثال بلژیک تکیه کنند تا برای شاخص‌سازی خودکار حقوق‌ها نسبت به قیمت‌ها مبارزه کند.

اومانیته: در مورد کاهش ساعت کاری چگونه؟

من ترجیح می‌دهم حجم کلی ساعات کار، بر اساس محدودیت‌ها در طول زندگی کاری کارکنان توزیع شود. می‌توانیم دوره‌هایی را تصور کنیم که کسی که می‌خواهد زمان بیشتری برای مراقبت از فرزندان یا

نوه‌هایش داشته باشد، فعالیت دیگری داشته باشد، به عنوان داوطلب در انجمنی شرکت کند و غیره. این موارد ممکن است در طول زمان متفاوت باشند.

امروز در بلژیک به طور متوسط ۷۰ هزار ساعت قبل از بازنشستگی کار می‌کنیم، هدف کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگری اروپا رسیدن به ۵۰ هزار ساعت است. می‌توانیم به کاهش آن ادامه دهیم. اما جنبه کیفی کار همچنان ضروری است. در فرانسه، افرادی که بیشترین رضایت از کار خود دارند، افرادی هستند که بیشترین مشارکت در زندگی مدنی دارند. از سوی دیگر، افرادی که شاید کمتر کار می‌کنند یا بیکار هستند و از کار محروم می‌شوند نیز کسانی هستند که از زندگی عمومی دورتر هستند.

اومانیته: در فرانسه، دولت کنونی گفتمانی دارد که هدف آن وادار کردن فقیرترین افراد به کار است، در حالی که طبقات متوسط تشویق می‌شوند برای کسب درآمد بویژه در حوزه املاک و مستغلات، سرمایه‌گذاری کنند. شما چه فکر میکنید؟

بین داشتن خانه‌ای که در آن زندگی می‌کنید، که نوعی امنیت است، و تشویق به تبدیل شدن به یک که بسیار خطرناک است، تفاوت وجود دارد. در بلژیک، ۱۰ درصد از جمعیت تقریباً دو (rentier) عایدی بگیر سوم دارایی‌ها را در اختیار دارند، ۵۰ درصد دارای یک سوم دیگر هستند، در حالی که ۴۰ درصد هیچ املاک و مستغلاتی ندارند. بنابراین نابرابری بسیار شدیدی در توزیع ثروت وجود دارد. اما ارتباط چندانی با کار ندارد، بلکه به تولید مثل از نسلی به نسل دیگر از طریق وراثت مرتبط است.

به همین دلیل است که بحث در مورد حقوق بازنشستگی عادلانه کاملاً اساسی است. اگر صاحب خانه خود هستید و بازنشستگی مناسبی دارید، نیازی به تکمیل آن با درآمدی از مستغلات نیست. من با همین روحیه از خدمات عمومی جمعی دفاع می‌کنم.

زیرا اگر در جامعه‌ای زندگی می‌کنید که در آن مراقبت‌های بهداشتی رایگان است، در آن آموزش و پرورش رایگان است، در آن به کودکان در غذاخوری‌های مدرسه به صورت رایگان غذا می‌دهند، جایی که دسترسی به کتابخانه‌ها، فعالیت‌های فرهنگی وجود دارد، جایی که پارک‌ها وجود دارد، فضاهای طبیعی در دسترس همه است. و جایی که حمل و نقل عمومی محلی رایگان است، هزینه نیازهای باقی مانده شما دیگر زیاد نیست. بنابراین شما می‌توانید با درآمد نسبتاً کم پولی زندگی کنید.

زیرا بخش بزرگی از ثروت در آن زمان اجتماعی شده است و دیگر مجبور نیستید به دنبال حقوق‌های بالا باشید، که به شما این امکان را می‌دهد که به خودتان بگویید که شاید بتوانید زمان بیشتری برای شکوفایی صرف کنید. این آرمان بزرگ سوسیالیستی است.

برنارد فریوت، جامعه‌شناس و اقتصاددان کمونیست فرانسوی است. مقاله تأمین اجتماعی * <https://ir.mondediplo.com/2020/05/article3461.html> تولیدات

استاد نظریه سیاسی در دانشگاه آزاد بروکسل، وزیر سابق انرژی و محیط زیست در دولت Paul Magnette
فدرال بلژیک و رئیس فدراسیون والونی

از مبارزه کارگران و مزد و حقوق بگیران برای افزایش دستمزد حمایت کنیم!

علیه تغییرات ارتجاعی در قانون کار و تأمین اجتماعی متحدانه مبارزه کنیم!

مروری بر حوادث کار هفته

مرگ و مصدومیت ۱۰ کارگر در چهار حادثه شغلی متفاوت

به گزارش ایلنا، در حادثه اول که روز چهارشنبه ۱۶ اسفند ماه در یک ساختمان نیمه کار و در حال ساخت در خیابان میرداماد تهران رخ داد، چهار کارگر بر اثر تخریب ناگهانی سقف طبقه فوقانی ساختمان دچار مصدومیت می‌شوند.

سیدجلال ملکی (سخنگوی سازمان آتش نشانی تهران) با تشریح این حادثه گفت: در پی این اتفاق که بدنبال رعایت نشدن نکات ایمنی رخ داد سقف طبقه ششم بر روی ۴ کارگری که در طبقه پنجم مشغول کار بودند فرو ریخت، و کارگران مصدوم به بیمارستان اعزام شدند.

در حادثه دوم که در روز پنجشنبه ۱۷ اسفند ماه رخ داده است، چهار کارگر بر اثر آتش سوزی کوره طرح توسعه فاز ۳ شرکت پالایش نفت آفتاب بندرعباس دچار حادثه سوختگی شدند که در نتیجه یکی از کارگران در محل جان باخت.

مهرداد حسن زاده (مدیرکل مدیریت بحران استانداری هرمزگان) درباره آخرین جزئیات این حادثه گفته است؛ حدود ساعت ۱۱ صبح پنجشنبه کوره طرح توسعه فاز ۳ شرکت پالایش نفت آفتاب بندرعباس که یک شرکت خصوصی است دچار آتش سوزی شد که در نتیجه آن یک نفر در محل جان خود را از دست داد و سه نفر هم دچار سوختگی شدند که توسط امداد و نجات به مرکز درمانی شهید محمدی بندرعباس اعزام شدند.

در حادثه سوم که باز هم روز پنجشنبه ۱۷ اسفند ماه رخ داد یک کارگر حدوداً ۴۳ ساله که سوار بر موتور در محوطه داخلی کارخانه دنیای فلزاردستان در حال حرکت بود با یک تریلی حامل بار لوله برخورد کرد و بر اثر شدن جراحات وارده جان باخت.

اما در حادثه دیگر که شب گذشته جمعه ۱۸ اسفند ماه رخ داد، یک کارگر مقنی که شبانه در حال حفر چاه . . در حوالی شهر مهاجران اراک بود، بر اثر سقوط از ارتفاع چاه خود را از دست داد.

محسن فضلی (سرپرست آتش نشانی اراک) درباره این حادثه که برای یک کارگر حدوداً ۴۰ ساله اتفاق افتاده، گفت: این حادثه در ساعت ۲۴:۲۱ دقیقه شب گذشته (جمعه) برای یک کارگر اراکی در حالی اتفاق افتاد که وی حین کار در چاهی در منطقه شهر مهاجران از ارتفاع ۳۰ متری به انتهای چاه سقوط می‌کند.

مرگ و مصدومیت دو کارگر در سایه فقدان ایمنی کار

خبرگزاری هرانا - بدلیل نبود ایمنی و شرایط نامناسب کار، دو کارگر از جمله یک آتش نشان در شهرهای مشهد و کرمان دچار حادثه شدند. طی این حوادث یک آتش نشان مصدوم و کارگر دیگر جان خود را از دست داد.

به گزارش خبرگزاری هرانا به نقل از ایلنا، یک آتش نشان در مشهد طی حادثه ای دچار مصدومیت شد بر اساس این گزارش، در پی آتش سوزی در یک مغازه لاستیک فروشی در خیابان کامیاب شهر مشهد، یک آتش نشان در هنگام اطفاء حریق دچار دودگرفتگی و مصدومیت شد.

بر اساس این گزارش، آتش نشان مذکور جهت سیر مراحل درمان به بیمارستان منتقل شده است.

مرگ یک کارگر شهرداری در شهرستان انار

به گزارش ایرنا، یک کارگر شهرداری امین شهر در شهرستان انار کرمان طی حادثه ای جان خود را از دست داد.

رئیس مرکز اورژانس شهرستان انار در این خصوص گفت: ساعت ۱۲:۴۵ امروز چهارشنبه بیست و سوم اسفندماه، در پی اعلام برق گرفتگی یک کارگر به مرکز پیام اورژانس ۱۱۵ آمبولانس های امین شهر و پایگاه شهری انار به محل حادثه اعزام شدند.

حسن زمانی در ادامه افزود: با حضور نیروهای امدادی به محل حادثه مشخص شد که یک کارگر ۳۸ ساله شهرداری حین انجام کار بر اثر برق گرفتگی (برق سه فاز) دچار ایست قلبی و سوختگی شده است.

به گفته وی، با وجود تلاش عوامل درمانی و انتقال کارگر مذکور به بیمارستان، وی به دلیل شدت جراحات وارده جان خود را از دست داد.

طی ۱۱ ماه سال جاری؛ جان باختن ۹۰ کارگر در اثر حوادث کار در آذربایجان شرقی

خبرگزاری هرانا - مدیرکل پزشکی قانونی آذربایجان شرقی اعلام کرد که طی ۱۱ ماه سال جاری، ۹۰ کارگر مرد در اثر حوادث کار در این استان جان خود را از دست داده اند که این آمار نسبت به سال گذشته ۲۹ درصد افزایش داشته است.

به گزارش خبرگزاری هرانا به نقل از ایرنا، مدیرکل پزشکی قانونی آذربایجان شرقی از افزایش ۲۹ درصدی جانباختگان ناشی از حوادث کار طی ۱۱ ماه سال جاری، نسبت به سال گذشته خبر داد.

مهرداد ستاره گفت: طی این بازه زمانی، ۹۰ کارگر مرد در اثر حوادث کار در این استان فوت کرده اند که این تعداد سال گذشته ۷۰ نفر بوده است.

وی در این خصوص افزود: ۵۲ درصد از فوتی های ناشی از حوادث کار در سال جاری بر اثر سقوط از بلندی، ۲۰ درصد بر اثر برخورد با اجسام سخت، ۱۳ درصد به دلیل برق گرفتگی، ۶ درصد در پی سوختگی، پنج درصد به علت غرق شدگی و چهار درصد بر اثر خفگی بوده و تبریز با ۵۰ نفر در رده اول و شهرهای مرنده با هشت نفر و شبستر با پنج نفر در رده های دوم و سوم قرار دارند.

طبق گفته های مهرداد ستاره، آذربایجان شرقی از نظر فراوانی در تعداد فوتی های ناشی از کار در سال ۱۴۰۱ در رده هشتم و به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر جمعیت در رده شانزدهم قرار دارد.

ایران در زمینه رعایت مسائل ایمنی کار در میان کشورهای جهان رتبه ۱۰۲ را به خود اختصاص داده که رتبه بسیار پایینی است

چاره کارگران وحدت و تشکیلات مستقل است!

گذر و نظری بر رویدادهای کارگری هفته

در آستانه عید نوروز اعتراضات خیابانی و اعتصاب در محل های کار، به دلیل افزایش سرسام آور هزینه های زندگی و سقوط شدید ارزش ریال بویژه بعد از انتخابات فرمایشی و امتناع دولت و کارفرمایان از افزایش دستمزد و حقوق های بازنشستگی متناسب با هزینه های واقعی زندگی نسبت به هفته های گذشته به طرز چشمگیری افزایش پیدا کرد. گسترش روزافزون اعتراضات در شرایطی ادامه دارد که شورای عالی کار آگاهانه از اعلام میزان افزایش دستمزد به دلیل نگرانی از تاثیر آن روی اعتراضات تعلل می ورزد.

شرکت پردرآمد، چه بر سر تو آمد!

تظاهرات خیابانی بازنشستگان مخابرات در ۲۵ شهر مهمترین تظاهرات خیابانی بازنشستگان این موسسه عظیم و پرسود و درآمد کشور بود، که بهانه ای برای ندادن حق و حقوق کارکنان آن باقی نمی گذارد. بهمین جهت شرکت پردرآمد چه بر سر تو آمد، یکی از شعارهای بازنشستگان مخابرات در تهران بود.

اعتراضات خیابانی بازنشستگان تامین اجتماعی در شهرهای مختلف نیز ادامه پیدا کرد

متأسفانه در ایام عید کارگران و بازنشستگان مجبور هستند بجای خرید وسایل جشن نوروز وقت خود را در تظاهرات خیابانی برای افزایش دستمزد و حقوق بگذرانند و با جیب خالی ایام نوروز را سر کنند.

نه سرما، نه گرما نیست جلودار ما، حقوق بازنسسته فقط برای یک هفته، بخچال بازنشسته خالتر از گذشته، ما که نماد صبریم، صبرمون به سر رسیده، وعده وعید کافیه سفره ما خالیه، بیمه بی فرانشیز، حق مسلم ماست، بازنشسته به پا خیز، علیه فقر و تبعیض، بخشی از !شعارهای این هفته بازنشستگان بود

اعتصاب و تجمع کارگران کاشی سازی تبریز با خواست افزایش دستمزد

جمعی از کارگران کارخانه کاشی تبریز با تجمع مقابل این شرکت خواستار اصلاح حقوق و مزایای شغلی خود شدند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، روز گذشته شماری از کارگران کارخانه کاشی تبریز که خود را نماینده بیش از ۷۰۰ کارگر این شرکت معرفی کردند با تجمع مقابل ورودی شرکت، نسبت به وضعیت حقوق و مزایای خود معترض بودند.

یکی از این کارگران گفت: با گذشت چند سال از اشتغال در این شرکت تاکنون هیچ اقدامی برای افزایش حقوق و مزایای شغلی آنان صورت نگرفته است.

این کارگران خواستار اصلاح و بهبود حقوق و مزایای دریافتی خود هستند.

اعتراض کارگران ابنیه راه آهن در نواحی لرستان و زاگرس

گروهی از کارگران خطوط ابنیه فنی راه آهن نواحی لرستان و زاگرس، به نامشخص بودن وضعیت مطالبات معوقه خود اعتراض کردند.

یک منبع کارگری در راه آهن به خبرنگار ایلنا گفت: گروهی از کارگران خطوط ابنیه فنی راه آهن نواحی لرستان، زاگرس در ادامه بی توجهی کارفرما به وضعیت مطالبات معوقه، از روز گذشته اعتراض صنفی برگزار کردند.

به ادعای این کارگر؛ پرداخت حقوق اسفند به همراه مابقی عیدی و پاداش و همچنین برخی مزایای مناسبتی و عرفی کارگران در آستانه نوروز ۱۴۰۳ به تاخیر افتاده و درخواست این کارگران؛ تسریع در پرداخت این مطالبات است.

این کارگر افزود: علارغم اینکه چند روزی به پایان سال جاری باقی نمانده است قیمت بسیاری از اجناس به شکل سرسام آوری افزایش یافته، ما کارگران ابنیه فنی تراورس همچنان با حداقل دریافتی گذران می کنیم.

گفتنی است که کارگران ابنیه راه آهن که کارهای فنی راه آهن از ریل گذاری تا تعمیرات را به عهده دارند و بیشترشان قراردادی هستند، در طی سال گذشته بارها در نواحی مختلف کشور با مطالباتی چون، افزایش

و پرداخت به موقع دستمزد، رسمی شدن، دادن لباس کار و مطالبات مشابه مبادرت به اعتراض و اعتصاب نموده‌اند.

ادامه اعتراضات پرستاران در شهرهای مختلف

اعتراضات خیابانی پرستاران در شهرهای مختلف همچنان ادامه دارد، هفته های اخیر پرستاران در شیراز، بوشهر، کهنوج، یزد... به اعتراض خیابانی مبادرت کردند. در کهنوج پرستاران در اعتراض به بی پاسخ ماندن مطالبات شان، استعفای دسته جمعی دادند

خواسته های پرستاران

اجرای صحیح قانون تعرفه گذاری، اجرای صحیح قانون بهره‌وری، برقراری فوق‌العاده خاص برای کادر درمان « و حذف اضافه‌کار اجباری» هستند

امتناع مسئولین دولتی و صاحبان بیمارستانهای پر درآمد از پاسخ دهی به مطالبات برحق پرستاران به رغم اعتراضات گسترده آنان در شرایطی صورت می گیرد که همگی ظاهرا از مهاجرت پرستاران و کمبود پرستار شکوه و ناله می کنند. به نظر می رسد فعلا آنچه برای آنها مهم است سودهای کلان مضاعفی است که از طریق سرکوب دستمزدی و استثمار مضاعف پرستاران و سایر کادر درمانی به جیب می زنند. مهاجرت پرستار و سلامت مردم برای این جماعت ارزشی ندارد

افزایش مداوم فقر شاغلان

می گویند بیکاری مهمترین عامل فقر است. بر اساس این تعریف قاعدتا نایبستی کسی که کار دارد در زیر خط فقر قرار داشته باشد، اما در واقع این تعریف درست نیست. کما اینکه به گفته فرشید مومنی استاد اقتصاد ۶۰ درصد شاغلین با دستمزدهایی که می گیرند، زیر خط فقر هستند و عده زیادی نیز در حال پیوستن به آنها هستند. از زبان خود او بشنویم علل فقر شاغلان را

امروز 30 درصد از جمعیت کشور زیر خط فقر هستند و ۴۰ درصد دیگر از جمعیت در آستانه افتادن به زیر خط فقر هستند. در این شرایط با روش تعیین دستمزدی که همواره عقب تر از تورم است، هر سال از سطح رفاه خانوارها کم می شود. وقتی این داده را مورد توجه قرار دهیم که 60 درصد از فقرا در کشور شاغل هستند به این نتیجه بسیار مهم خواهیم رسید که تمرکز صرف دولت بر کمیت اشتغال بدون توجه به کیفیت آن زمینه های رشد فقر را بیش از گذشته فراهم کرده است. دولت عموما به رابطه بین فقر و مشاغل غیررسمی توجه نمی کند در حالی که رشد مشاغل غیررسمی یکی از عوامل ازدیاد فقر است.

اغلب فقرا بیکار نیستند، اما از محل شغل خود نمی توانند نیازهای اساسی خود را تامین کنند. این یعنی شغل‌هایی با دستمزدهایی پایین، بدون امنیت لازم و بدون داشتن پوشش بیمه‌ای مسبب سقوط خانوارها به زیر خط فقر شده است. با این حال مسئولان مدام بر این گزاره تاکید می کنند که با افزایش دستمزد، تورم هم افزایش بیشتری پیدا می کند. اما فرشاد مومنی اقتصاددان و استاد دانشگاه صحبت از ماریپیچ مزد و تورم را فریب افکار عمومی می داند.

سیاست‌های دولت در سال 1402 را به ویژه از زاویه سیاست‌های رفاهی و حفظ توان خرید مردم چگونه ارزیابی می‌کنید؟

امروز به واسطه سیاست‌های دولت در حوزه اقتصاد با سونامی بسیار خطرناک و نگران کننده پدیده شاغلان فقیر در اقتصاد سیاسی ایران مواجه شده‌ایم. گزارش‌های رسمی حکایت از این دارد که چیزی بالغ بر ۶۰ درصد خانوارهای فقیر سرپرست شاغل دارند. این آمار نشان دهنده این است که امتیازدهی غیرعادی به رانتجوها و رباخورها بحران حادی در بنیه تولید ملی پدیدار کرده که اندازه اشتغال بخش غیررسمی را به طرز وحشتناکی بالا برده و در شرایط کنونی تقریباً بالاترین سطح بیکاری نیز متوجه دانش آموختگان دانشگاهی شده است. چطور می‌شود به عواقب این تسخیرشدگی غیرمتعارف سیاست‌های پولی و مالی و تجاری کشور بی‌اعتنایی کنند

ادامه اعتراضات کارگران در شرکت‌های نفتی

در ۲۰ اسفند کارکنان شرکت بهره‌برداری نفت و گاز در آغاچاری مقابل اداره ی این شرکت تجمع و علاوه بر مخالفت با تعیین سقف حقوق، خواستار پرداخت حق سنوات بازنشستگی، اجرای ماده ۱۰۰ قانون اختیارات وزارت نفت، مخالفت خود با مدیریت فاسد شرکت را اعلام داشتند

تمدید قرار بازداشت شریفه محمدی و نیاز فوری او به جراحی

شریفه محمدی، فعال کارگری محبوس در زندان لاکان رشت، بعد از سه ماه و چهار روز از بازداشت، توانست با همسر و فرزندش «ملاقات حضوری» داشته باشد

سیروس فتحی، همسر وی با اعلام این خبر گفت: «شریفه از ناحیه انگشت پا، دچار عفونت شدید شده «است و نیاز به جراحی فوری دارد

عدم وجود امکانات پزشکی در بند زنان زندان لاکان رشت، موجب تشدید عفونت پای این فعال کارگری شده است

بعد از گذشت ۹۴ روز، قرار بازداشت شریفه محمدی، مجدداً تمدید شده است و رجبی بازپرس ○ شعبه ۴ دادگاه انقلاب رشت، همچنان با تودیع قرار وثیقه‌ی وی مخالفت کرده است. با نزدیک شدن به تعطیلات نوروز، این تمدید قرار بازداشت، موجب نگرانی خانواده و دوستان وی شده است

شریفه محمدی در دوران بازجویی در سندج مورد ضرب و شتم بازجوها قرار گرفته است و اکنون نیز با وجود بیماری و نیاز به جراحی و رسیدگی پزشکی، همچنان در بند عمومی زندان لاکان رشت بلاتکلیف و بازداشت است

وی در تاریخ ۱۴ آذر در منزل خود در شهر رشت بازداشت شد

احضار حسین عبادیان از معلمان شهریار به دادگاه

حسین عبادیان از فعالین صنفی معلمان شهریار که پیشتر توسط هیات تخلفات اخراج شده بود توسط دادگاه انقلاب ملایر به اتهامات فعالیت تبلیغی علیه نظام، توهین به رهبر، توهین به دین اسلام و... احضار شد این معلم اهل ملایر است که در شهریار تهران به شغل معلمی اشتغال داشت

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

ادامه اعتراضات همکاران ارکان ثالث شرکت نفت و گاز گچساران و همکاران رسمی نفت

روز ۲۷ اسفند همکاران رسمی نفت در دو شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاچاری و شرکت فلات قاره در خارک در اعتراض به بی پاسخ ماندن مطالبات خود تجمع کردند. اهم مطالبات همکاران رسمی عبارتند از: برکناری مسئولین ضد کارگری و فاسد، حذف سقف حقوق، اصلاح کف حقوق، حذف محدودیت حق سنوات بازنشستگی، اجرای کامل ماده ۱۰ و پرداخت معوقات آن، عدم تفکیک مشاغل در مناطق عملیاتی و عدم دست درازی به صندوق بازنشستگی نفت

امروز همچنین همکاران ارکان ثالث ما در شرکت نفت و گاز گچساران برای پیگیری خواسته ای اعلام شده خودشان دست به تجمع اعتراضی زدند

روز ۲۷ اسفند نیز همکاران ارکان ثالثی ما در همین رابطه در شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاچاری تجمع کرده بودند. اهم مطالبات همکاران ارکان ثالث عبارتند از:

رفع تبعیض در پرداختها بخصوص در مبلغ پرداختی نفت- کارت برابر با سایر ارکان استخدامی نفت، حذف کامل شرکتهای پیمانکاری واسطه تامین نیروی انسانی، تخصیص بن کارت همراه با بک پی یکساله، واریز مبالغ مناسبی بطور کامل.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت

دیدار تعدادی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد با خانواده های اعضای زندانی سندیکا

امروز ۲۵ اسفند سال ۴۰۲ تعدادی از اعضای سندیکا با خانواده های اعضای زندانی سندیکا دیدار کردند و در این دیدار ضمن تبریک و شادباش گفتن به خانواده ها در آستانه سال جدید و عید نوروز خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط اعضای زندانی سندیکا آقایان رضا شهابی، داود رضوی و حسن سعیدی شدن

به امید برقراری عدالت در ایران و جهان

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۲۵ اسفند ۱۴۰۲

***برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

***"جنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران را می توانید در آدرس زیر ببینید:**

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>